

Verwijdering leerling; streng sanctiebeleid

De klacht valt in twee onderdelen uiteen, te weten: de gebrekkige communicatie en de handelswijze van de school met betrekking tot de verwijdering van de zoon van klagers in verband met de medeplichtigheid aan het ontvreemden van een mobiele telefoon; klagers stellen zich op het standpunt dat er gezien de omstandigheden gekozen had moeten worden voor de sanctie van schorsing in plaats van direct over te gaan tot verwijdering. Klacht betreffende de gebrekkige communicatie gegrond; klacht betreffende de sanctie ongegrond.

Advies aan

Stichting *** te *** (hierna ook te noemen: bevoegd gezag)

Inzake

De klacht van de heer *** en mevrouw *** (hierna ook te noemen: klagers)

Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 19 maart 2007, ontvangen op 23 maart 2007, hebben klagers zich tot de Landelijke Klachtencommissie (verder te noemen: de Commissie) gewend met het verzoek de klacht te behandelen betreffende de handelwijze van het Christelijk College *** te *** (hierna: de school) met betrekking tot de verwijdering van hun zoon *A* in verband met het medeplichtig zijn aan het ontvreemden van een mobiele telefoon.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de directeur van de school gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij schrijven van 15 mei 2007 heeft mr. W., interim-jurist, namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 29 mei 2007 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden in Rotterdam.

De heer *** is in persoon verschenen, mevrouw *** is verhinderd.

Verder is aanwezig drs. H., rector van ***. In het directiestatuut is geregeld dat hij ook namens het bevoegd gezag kan spreken.

Tevens is aanwezig mr. W., interim-jurist van het bevoegd gezag.

Standpunt klagers

Uit hetgeen schriftelijk door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie - kort en zakelijk weergegeven - de navolgende (deel)klachten af.

Op zondag 11 februari 2007 is klager door zijn zoon *A* op de hoogte gebracht van het feit dat hem vanwege het medeplichtig zijn aan het ontvreemden van een mobiele telefoon op 9 februari daaraan voorafgaand een verwijdering of een schorsing boven het hoofd hing. Dit was op vrijdag 9 februari door de heer S., conrector, aan *A* meegedeeld.

Klager heeft toen direct getracht contact op te nemen met de heer S., maar omdat deze niet aanwezig was, heeft hij contact opgenomen met de heer F., mentor van *A*.

De heer F. was van het incident niet op de hoogte en zou zich inspannen om de volgende dag op school alles uit te zoeken. De heer F. zou regelen dat klager met de heer S. kon bellen om 9.45 uur.

Toen klager de volgende ochtend naar school belde, was de heer S. niet bereikbaar, wel werd de toezegging gegeven dat hij voor de middag teruggebeld zou worden.

Toen er echter rond 13.00 uur nog niet teruggebeld was, heeft klager wederom zelf contact gezocht. De heer S. zou die middag het voornemen tot verwijderen bespreken met mevrouw J., de coördinatrice.

Klager zou op de hoogte gesteld worden van de uitkomst van dit gesprek. Klager heeft wederom zelf contact gezocht met school en mevrouw J. deelde hem mee dat een definitief besluit nog door de schoolleiding genomen diende te worden.

Er is een afspraak gemaakt voor een gesprek op 13 februari 2007. Tijdens dit gesprek werd zonder enige vorm van overleg direct kenbaar gemaakt dat *A* van school verwijderd zou worden. Klagers vinden dat er bij het verwijderingsbesluit geen rekening is gehouden met hun argumenten, waaronder de gezinssituatie van *A*. *A* komt uit een gelukkige gezinssituatie en het was voor het eerst dat hij bij een incident betrokken is.

Toen klagers vroegen waarom zij niet eerder door school op de hoogte gesteld waren van het incident, was het antwoord dat zij niet telefonisch te bereiken waren omdat er een computerstoring was op school. De telefoonnummers die *A* had opgegeven bleken niet te kloppen.

Klagers vinden het verkeerd dat *A* zelf moest mededelen dat hij waarschijnlijk verwijderd zou worden.

School moet zelf het initiatief nemen en niet de verantwoordelijkheid bij de leerlingen neerleggen.

Ook vindt klager dat het bewijs onder druk verkregen is. De heer S. heeft *A* onder druk gezet om een bekentenis af te dwingen.

A zit sinds 12 maart j.l. op het ***, mede door de inspanningen van klagers. *A* heeft in totaal maar 4 weken thuis gezeten. In tegenstelling tot het ***, waar *** contact mee had opgenomen, kan hij op deze school zijn Havo afmaken. Helaas gaat het niet zo goed met hem en zal hij waarschijnlijk blijven zitten.

Standpunt bevoegd gezag

Namens het bevoegd gezag is - kort en zakelijk weergegeven - het navolgende standpunt ingenomen.

De heer H. kan zich de gevoelens van klagers wel voorstellen. Leerlingen krijgen de kans om zelf te vertellen dat ze een sanctie opgelegd hebben gekregen om hen de gelegenheid te geven dit op een geschikt moment aan hun ouders te vertellen.. Nu kwam dit helaas verkeerd over.

De school wilde niet de confrontatie met klagers ontwijken, maar mede door drukte kon mevrouw J. pas op een later moment contact opnemen. Er is iets mis gegaan in de communicatie.

De heer F. had als mentor van *A* op de hoogte moeten zijn van de situatie.

De heer H. is het oneens met klager dat school zich onvoldoende heeft ingespannen om een andere school te vinden. Er is contact geweest met de rector van het ***, maar de coördinator van *** moet uiteindelijk over de toelating beslissen.

Het sanctiebeleid van *** is altijd erg streng. Bij betrokkenheid bij diefstal of geweldpleging volgt er verwijdering van school. Dat het de eerste keer was dat *A* bij een dergelijk incident betrokken was doet hier niet aan af. Diefstal is dermate grensoverschrijdend dat de sanctie van verwijdering altijd toegepast wordt. Dit beleid wordt al geruime tijd gehanteerd.

Overwegingen Commissie

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- de (on)gegrondheid van de klacht
- het nemen van maatregelen
- overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de verwijdering van leerlingen is het navolgende - voor zover van belang - in het Inrichtingenbesluit WVO opgenomen:

Artikel 14. Definitieve verwijdering.

1. Het bevoegd gezag kan besluiten tot definitieve verwijdering van een leerling nadat deze en, indien de leerling nog niet de leeftijd van 18 jaren heeft bereikt, ook diens ouders, voogden of verzorgers, in de gelegenheid is onderscheidenlijk zijn gesteld hierover te worden gehoord. Een leerling wordt op grond van onvoldoende vorderingen niet in de loop van een schooljaar verwijderd.

Artikel 15. Beslistermijn bij bezwaar.

1. De besluiten tot weigering van de toelating van een kandidaat-leerling of tot definitieve verwijdering van een leerling worden schriftelijk en met opgave van redenen aan de leerling en, indien deze nog niet de leeftijd van 21 jaren heeft bereikt, ook aan diens ouders, voogden of verzorgers, bekendgemaakt, waarbij tevens de inhoud van het tweede lid wordt vermeld.
2. Binnen zes weken na de bekendmaking kunnen belanghebbenden bezwaar maken bij het bevoegd gezag.

De Commissie gaat uit van de navolgende feiten en omstandigheden:

Op 9 februari 2007 heeft het incident plaatsgevonden, waarbij de mobiele telefoon van een docent is ontvreemd. Dinsdag 13 februari zijn klagers op de hoogte gebracht van het voornemen tot verwijdering van *A*. Op die dag zijn klagers gehoord door mevrouw J. en de heer S.. Op 5 maart 2007 is er een gesprek geweest met de rector de heer H. en mevrouw J. en klagers.

Bij brief van 10 mei 2007 is *A* definitief van *** verwijderd. Dit is gebeurd nadat *A* een proefperiode van vier weken op het *** goed had doorlopen.

Met betrekking tot de verwijdering overweegt de Commissie als volgt.

In het algemeen kan worden gesteld dat tot schorsing c.q. verwijdering kan worden overgegaan in het geval dat een leerling bij herhaling de in de school geldende regels overtreedt of wanneer een leerling zich schuldig maakt aan ernstig wangedrag. De Commissie overweegt dat een beslissing tot verwijdering van een leerling een zeer vergaande maatregel is, die alleen in uiterste noodzaak kan worden genomen. De Commissie is van oordeel dat het besluit van de school de terughoudende toets die de Commissie in dergelijke kwesties hanteert, in het onderhavige geval kan doorstaan. Verwijdering is een discretionaire bevoegdheid en tenzij er sprake is van aperte onredelijkheid kan de Commissie niet hierin treden.

Het argument van klagers dat er gezien de omstandigheden gekozen had moeten worden voor de sanctie van schorsing treft reeds om die reden geen doel.

Medeplichtigheid aan de diefstal van een mobiele telefoon van een docent kan als ernstig wangedrag worden aangemerkt. Tevens neemt de commissie in aanmerking dat het bevoegd gezag voldoende duidelijk gemaakt heeft dat er bij ernstig grensoverschrijdend gedrag tot verwijdering wordt overgegaan, ook wanneer het een eerste incident betreft.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht dan ook ongegrond.

Met betrekking tot de communicatie tussen school en klagers is de Commissie van oordeel dat het initiatief tot communicatie met de ouders in een dergelijke precare zaak niet bij de leerling behoort te liggen. De Commissie is het eens met klagers dat school contact met hen had moeten opnemen naar aanleiding van het incident. Het feit dat er een computerstoring was, zodat er in het systeem geen gegevens van klagers opgevraagd konden worden doet hier niet aan af. School had meer moeite moeten doen om achter de telefoonnummers te komen. Ook had de mentor van *A* hierbij ingeschakeld kunnen worden. Het feit dat hij niet van het gebeuren op de hoogte was getuigt eveneens van een ernstig tekortschieten van de communicatie.

Verwijdering is een sanctie die volgens verklaring van de schoolleiding niet veelvuldig voorkomt op ***.

Gezien de ernst van de zaak is de Commissie van oordeel dat er sprake is van onzorgvuldigheid nu klager op de maandag na het incident niet teruggebeld is. Er was voor klagers geen sprake van een duidelijk aanspreekpunt in deze kwestie. De Commissie komt dan ook tot het oordeel dat de school op het punt van de communicatie direct volgend op het incident in ernstige mate tekort is geschoten.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht derhalve gegrond.

Met betrekking tot de stelling dat onder druk bewijs is verkregen merkt de Commissie op dat dit onvoldoende aannemelijk is, nu *A* uit eigen beweging voor de Commissie een verklaring heeft opgesteld waarin hij de feiten zoals die door de school zijn vastgesteld bevestigt.

Met betrekking tot de gevolgde procedure is de Commissie niet gebleken dat de school niet aan de gestelde verplichtingen heeft voldaan. Dat de definitieve verwijdering eerst heeft plaatsgevonden nadat *A* de proefperiode op het *** heeft doorlopen, komt de Commissie niet onjuist, noch onredelijk voor.

Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachten

Verklaart de klacht betreffende de communicatie direct na het incident gegrond en voor de overige onderdelen ongegrond.

Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om te bevorderen dat in ernstige gevallen zoals bij het voornemen tot verwijdering door de school zelf zo spoedig mogelijk contact wordt opgenomen met de ouders.

Daarnaast dient er vanuit de school een vast aanspreekpunt te zijn voor de ouders, in dit geval de rector/leidinggevende van de school.

Aldus gegeven op 29 mei 2007 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. R. ter Veen-Zielhuis en drs K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos als secretaris.